

[A. C. Normann:] Så gik du jo i begyndelse af de muligheder for ulykkesbekæmpelse, som vi måtte anse for ynkingsfulde. Heri ligger selvfølgelig ikke, at vi ikke meget gerne vil være med til at overveje andre områder, men vi har indskrænket os til at nævne områder, hvor ændringer kunne gennemføres uden at kræve nogen lovændring. Det er forslagsstillernes opfattelse, at tiden slet ikke efter godt et års forløb er inde til en drøftelse af en ny færdselslov, som jeg sagde det før, og som den højtærede minister også mener, idet vi har den opfattelse, at den begældende lovs bestemmelser nu først må hævdes med en sådan konsekvens, at man virkelig kan sige, at loven har været prøvet efter sine forudsætninger. Det tror jeg ved store flertal i befolkningen og også et flertal her i salen vil finde rimeligt, at den endelig kommer på det. Det var med glæde, jeg lyttede til den lille ordveksling mellem den højtærede justitsminister og det ærede medlem hr. Vagn Brø i går, for medens det ærede medlems hidtidige holdning og den meget ubestemte formulering af hans spørgsmål anledning til frygt for det modsatte, så viste det ærede medlems bemærkninger, at han ikke synes uvillig til foreløbig at deltage i et forsøg på at lade den bestående lov komme til sin ret, og at han også havde en vis tro på, at dette ville hjælpe. Jeg forstår herefter, at de to grupper, der uafhængigt af hinanden har villet gøre et forsøg på at komme ulykkerne mere effektivt til livs, måske nu kan koordinere deres bestræbelser, og hvis det er tilfældet, kan det jo kun give forsøget større vægt. Især har jeg forstået, at der er mulighed for, at vi kan samle os om, at den bør gennemføres, lokale hastighedsbegrænsninger i større omfang. Også jeg tror, det vil være et meget effektivt middel til fremme af sikkerheden.

Efter de oplysninger, de sagkyndige giver, viser det sig, at maksimalhastighedsgrænsen på 80 km, der var den foreslåede maksimalhastighedsgrænse, da vi drøftede færdselsloven for halvandet år siden, slet ikke vil få nogen virkning på det aktuelle ulykkesområde, selv om man virkelig ville anvise midler til at få en sådan fartgrænse gjort effektiv, ikke blot på løvtidendes papir, men også ude på vejene. Jeg nævner ikke dette for at bestride, at hastigheden er

skadevolder, så sandt som stilstand. Ingen ulykker voldes i færdslen. Det er givet, at hastigheden under mange forhold er alt for stor, men det synes fastslået, at de for store hastigheder, der faktisk har forårsaget ulykkerne, i det slet ligger fra 40 og op til 60 km, men dog altså alligevel for højt efter forholdene. Det tror jeg er den lære, vi må drage konsekvensen af, idet jeg håber, den højtærede justitsminister kan bekræfte de oplysninger i hans højest og dødende embedsmænd har givet på dette område.

Jeg holdt under finanslovdebatten den 7. december sidste år, anmodede jeg den højtærede minister om at foranledige, at politiets patrulleringsvirksomhed udvidedes. Jeg nævnte da det i synspunkt, som senere er fulgt op på. Politiken og flere andre blade, at hvis man sammenlignede færdselsulykkerne med en sygdom, som foranledigede lige så mange dødsfald og lige så mange invalideringer, som færdselsulykkerne gør, så ville alle finde det rimeligt, at der ofredes millionbeløb på sygdommens bekæmpelse. Mon vil ikke burde tage konsekvensen af, at færdselsulykkerne faktisk er en svøbe, som forårsager lige så meget individuel lidelse som en af de aller alvorligste sygdomsgrupper? Jeg synes det. Men forøvrigt er jeg slet ikke sikker på, at det ville medføre nogen udgift, hvis man f. eks. tredoblede den nuværende patrullerings- og kontrolvirksomhed, dels fordi de uansvarlige trafikanter af alle arter kommer til at betale en del gennem bøder, og vi ønsker jo samtidig vor straffepædagogik i henhold til straffelovens §§ 69 og 70 skærpet, dels fordi der kan spares store beløb for det offentlige, hvis den aktion, der tilsigtes, virkelig kan medføre en nedbringelse af ulykkesantallet og dermed af sygehus, læge- og medicinudgifter, invaliderente og en række offentlige sociale udgifter.

Jeg vil da gerne spørge den højtærede minister også fordi den højtærede minister selv fremdrog spørgsmålet om omkostningerne ved de krav om øgede kontrolforanstaltninger og øget patrulleringstjeneste, som vi havde fremdraget, om ministeren til brug for udvalget vil prøve på at skaffe visse antydninger dels af, hvilke beløb bøder og straffe for færdselsforseelsen inddrager, dels, selv om der vel her kun kan blive tale om løse indikationer, oplysninger om, hvilke ud-